

Abstrakt: Tato práce zkoumá příslušníky dvou skupin, ochránců přírody a vlekařů, na území Krkonoš. V Krkonošském národním parku se čím dál více rozrůstá technické zasněžování, které je celosvětově bráno jako určitá adaptace na klimatické změny. Dochází tak k uměle prodloužené lyžařské sezóně, která mnohým vlekařům zajišťuje obživu. Tato skutečnost vyvolává spory, v nichž někteří ochranáři tvrdí, že technické zasněžování s sebou přináší celou řadu negativních vlivů na životní prostředí jako například úbytek vody, biodiverzity, půdy apod. Rozhodla jsem se prostřednictvím kvalitativní sociologické metody polo-strukturovaných rozhovorů a následnou kritickou analýzou zjistit, jak tyto dvě skupiny přírodu vnímají, a jak jejich odlišnost vstupuje do vyjednávání o re-produkci přírody v Krkonoších. Vzorem pro můj výzkum byly autoři jako Swyngedouw, Macnaghten a Urry nebo Escobar, kteří ve svých dílech popisují různé typy socio-přírod a snaží se tak rozbourat dlouho zažitý stereotyp jedné přírody. Takové socio-přírody pak mohou být hlavním důvodem sporů o přírodu. Tato práce rozšíří dosavadní znalosti o doposud chybějící analýzu sporu mezi vlekaři a ochránci. Hlavním přínosem je však porozumění dvěma skupinám řešící stejné téma, avšak s odlišnými pohledy a názory na danou problematiku.